

Op Weg naar de Bosscherweg

In dit boek gaan we een nieuw avontuur tegemoet.

- [Voorwoord](#)

Voorwoord

De laatste jaren laten we onze boodschappen voor het grootste deel aan huis bezorgen. Zeker, Inge doet er alles aan om al het goede dat er in de omgeving te vinden valt elke week weer bij elkaar te sprokkelen. Brood van bij Herman's of de Gedeelde Weelde. Groente en fruit van de Markt. En ook nootjes van de notenkraam en kaas van de kaasboer. En eieren worden zo ongeveer per pallet helemaal in Eckelrade gehaald.

Maar voor de meeste andere dingen stopt er zo nu en dan een koddig elektrisch wagentje. Volle zakken komen daar uit, lege zakken gaan er weer terug in, en het karretje zoekt weg. Onze keukenkastjes, trapkast, en alle hoeken en gaten van de benedenverdieping zitten dan weer voor de dagen erop propvol. Vijf potten jam, 10 pakken haverhout, 2 flessen olijfolie, en een stuk of 25 blikken met allerhande bonen, linzen, mais, en tomatenblokjes. Maar het is wel lekker makkelijk, en ik sta nog slechts zelden in een echte supermarkt.

En dat is maar goed ook.

Want het kost me altijd zeker twee keer zo veel tijd dan verwacht. Ik kan makkelijk 15 minuten twijfelen over welke mozzarella nu eigenlijk het meest geschikt is voor het gerecht van vanavond (en wat gingen we ook alweer eten trouwens?). Of *blijven* twijfelen over welke pot pindakaas de beste keuze is. En er dan één uitkiezen, verder slenteren tussen de schappen, en dan op mijn 12e rondje tóch weer terug om de pot om te wisselen voor dat andere merk.

Maar goed.

Ergens in het staartje van 2023 gingen we als spontane actie een woning bezichtigen die op Funda langs kwam. We liepen er twee keer een half uurtje rond, constateerden dat het toch écht wel verschrikkelijk leuk zou kunnen zijn maar ook écht wel verschrikkelijk veel werk, deden een bod dat geaccepteerd werd, tekenden het koopcontract, en toen waren we hier.